

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obžalovanému **J. B.** pre prečin podplácania podľa § 333 ods.1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí konanom 19. júna 2008 v Bratislave prejednal odvolanie obžalovaného J. B. proti rozsudku samosudcu Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 11. februára 2008, sp. zn. BB-4Tš 29/2006 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ ods. 3 Tr. por. **zrušuje sa** napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. **sa** obžalovanému J. B. podľa § 333 ods. 2 s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. **ukladá** súhrnný trest odňatia slobody vo výmere **3 (tri) roky.**

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. **sa** obžalovanému výkon trestu odňatia slobody **podmienečne odkladá a ukladá**

sa probačný dohľad nad správaním obžalovaného s určením skúšobnej doby vo výmere **5 (päť) rokov**.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. obžalovaný **je povinný strpieť** nad sebou kontrolu vykonanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. obžalovaný **je povinný preukazovať** uchádzanie sa o zamestnanie probačnému a mediačnému úradníkovi, a to vždy k prvému dňu kalendárneho štvrťroku po právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. obžalovaný **je povinný zaplatiť** A. B., trvale bytom M., prechodne bytom V. v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd spolu s uložením súhrnného trestu **zrušuje výrok o treste** uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 12 T 40/07 z 5. júna 2007, ktorý bol obžalovanému doručený 14. júna 2007 ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

O d ô v o d n e n i e .

Samosudca Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len špeciálneho súdu) rozsudkom z 11. februára 2008, sp. zn. BB–4Tš 29/2006, obžalovaného J. B. uznal za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 17. augusta 2006 v čase o 19.20 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. Avia ev. č. M. v Martine po Ulici Gorkého, kde bol kontrolovaný príslušníkom hliadky Obvodného oddelenia Martin – Západ ppráp. R. M., pričom pri kontrole bolo zistené, že vozidlo viedol pod vplyvom alkoholu, kde mu bolo dychovou skúškou namerané množstvo alkoholu 1,17 mg/l, na čo reagoval tým, že ponúkol príslušníkovi hliadky ppráp. R. M. za prítomnosti ppráp. M. C. úplatok vo výške 10 000 Sk s cieľom dosiahnuť neriešenie priestupku a po následnom obmedzení osobnej slobody

v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku svoju ponuku úplatku vo výške 10 000 Sk ppráp. R. M. zopakoval aj v budove OO PZ Martin – Západ za prítomnosti ppráp. M. C. a npor. M. H..

Za to bol odsúdený podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1, § 38 ods. 4 a § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin, z 5. júna 2007, sp. zn. 12T 40/07, ktorý bol obžalovanému doručený 14. júna 2007, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný J. B., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V odôvodnení podaného odvolania obžalovaný J. B. zotrval na svojej obhajobnej argumentácii prednesenej v predchádzajúcich štádiách trestného konania založenej na tvrdení, že príslušníkom polície po spáchaní priestupku síce ponúkal sumu 10 000 Sk, ale nie ako úplatok, ale ako pokutu za vyriešenie priestupku spočívajúcom v jazde motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade ním podaného odvolania zrušil napadnutý rozsudok a buď vec vrátil špeciálnemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo aby ho spod obžaloby oslobodil.

Podľa § 317 ods.1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal

odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku špeciálneho súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Na takomto základe potom špeciálny súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktoré sú plne v intenciách odôvodnenia predchádzajúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto posudzovanej trestnej veci.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný J. B. vo svojom odvolaní len zopakoval obhajobnú argumentáciu použitú v predchádzajúcich štádiách trestného konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke skutkových zistení odkazuje len na podrobne rozvedené dôvody rozsudku špeciálneho súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného J. B. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že špeciálny súd správne zistené konanie obžalovaného J. B. právne posúdil v súlade so zákonom tak po stránke objektívnej aj po stránke subjektívnej, keď ho právne kvalifikoval ako prečin podplácania podľa § 333 ods.1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Rovnako v tomto prípade z tých istých dôvodov sa len odkazuje na odôvodnenie právnej kvalifikácie, ktoré špeciálny súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Špeciálny súd však pochybil pri ukladaní trestu obžalovanému J. B. a v tomto smere je jeho odvolanie dôvodné.

Je síce pravdou, že obžalovaný J. B. sa teraz posudzovaného prečinu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, avšak špeciálny súd opomenul v tomto smere vyriešiť prejudiciálnu otázku, či sa obžalovaný J. B. v skúšobnej dobe osvedčil alebo neosvedčil, keďže skúšobná doba mu uplynula 13. apríla 2007, a o osvedčení, resp. neosvedčení bolo potrebné rozhodnúť do 13. apríla 2008, pričom špeciálny súd vo veci rozhodol 11. februára 2008.

V rámci odvolacieho konania už platila zákonná fikcia, že obžalovaný J. B. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia vysloveného trestným rozkazom Okresného súdu v Martine, sp. zn. 12 T 137/2005, osvedčil a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Vzhľadom k tomu v jeho prípade mu poľahčovala okolnosť, že nebol v minulosti súdne trestaný, na druhej strane mu priťažovala okolnosť, že spáchal viac trestných činov. Vzhľadom k tomu neprichádzalo do úvahy ani zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania podaného obžalovaným J. B. podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, ktorý trest vzhľadom na okolnosti uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zák. považoval za dostatočný.

Obžalovaný J. B. bude povinný v skúšobnej dobe strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom a zároveň splniť všetky uložené primerané obmedzenia, v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmiennečne odložený.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 19. júna 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: